

ΑΣήμερα θα κάνουμε ένα διάλειμμα από τα πολιτικά και παροικιακά, που έτσι κι' αλλιώς δεν έχουν τελειωμό, για ν' ασχοληθούμε με ένα χαριτωμένο περιστατικό από τη ζωή του Γκοφ Ουίτλαμ και την ελληνική μυθολογία, όπως αναφέρθηκε στην παρουσίαση του βιβλίου Gough Whitlam, A Moment in History, τής Jenny Hocking, που έγινε από τον πρωθυπουργό, Κέβιν Ραντ.

Με τις πολιτικές του Γκοφ Ουίτλαμ διαφωνούν οι Λίμπεραλ συμπαροικοί, αλλά δεν πιστεύω να διαφωνεί κανείς για τον φιλελληνισμό του γιατί αυτό είναι πέρα για πέρα εξακριβωμένο. Το πρόβλημά μας σαν παροικία ή μάλλον των μπροστάρηδών μας είναι ότι δεν "εκμεταλλευτήκαμε" αρκούντως αυτό τον φιλελληνισμό, πέρα από το θερμό χειροκρότημά μας όταν ο Γκοφ εμφανίζεται σε εκδηλώσεις μας.

Ο πρώην πρωθυπουργός γνωρίζει πολύ καλά την αρχαία ιστορία τής Ελλάδας και θα υπενθυμίσω ένα περιστατικό σε επίσκεψή του στην Κρήτη πριν πολλά χρόνια, όπου αποδείχτηκε ότι γνώριζε καλύτερα την ιστορία της από αυτούς που είχαν αναλάβει να τον ξεναγήσουν.

Όπως αναφέρεται στο βιβλίο Gough Whitlam, A Moment in History, μικρό παιδί ο Γκοφ δεν διάβαζε παραμύθια αλλά ελληνικούς μύθους, επειδή η μητέρα του πίστευε ότι οι ελληνικοί μύθοι είναι πιο κατάλληλοι για ένα παιδί από τα παραμύθια.

Όμως, μια μέρα η αδελφή του, Φρίντα, βρήκε τον Γκοφ να κλαίει στο δωμάτιο των γονιών τους βλέποντας μια φωτογραφία τής Περσεφόνης και τον ρώτησε "τί συμβαίνει Γκοφ;".

"Την άρπαξαν από την μητέρα της!", απάντησε ο μέλλον πρωθυπουργός τής Αυστραλίας και συνέχισε το κλάμα! Ομορφη τρυφερή ιστορία που αποκαλύπτει την ευαισθησία του Γκοφ Ουίτλαμ, αλλά πόσοι απ' εμάς γνωρίζουν τον μύθο

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και...μη

τής Περσεφόνης;

Ας διαβάσουμε πώς περιγράφει την αρπαγή τής Περσεφόνης η Μάρση Κοκκινάκη, διδάκτωρ στο Πανεπιστήμιο Μετροπόλιταν Λονδίνου:

Κάπου στο κέντρο της Σικελίας, βρίσκεται η Έννα. Μία πανέμορφη, καταπράσινη περιοχή, χτισμένη πά-

τους τρομάζανε τα ζώα του δάσους και διώχνανε τα πουλιά. Η Κυάνη δεν έχασε καιρό. Όσο έβλεπε τον Πλούτωνα με την Περσεφώνη να απομακρύνονται, τόσο γοργότερα έτρεχε, μην τούς χάσει από τα μάτια της. Καθώς το Αρμα ξεμάκρυνε βιαστικά, σχημάτιζε πάνω στο χώμα ένα χάσμα. «Κουράγιο», μονολόγη-

Ο μικρούλης Γκοφ Ουίτλαμ έκλαψε για την Περσεφώνη

να σε λόφο. Εκεί έπαιζε η Περσεφώνη, Κόρη του Διός και της Δήμητρας, με τις κόρες του Ωκεανού, τις Νύμφες. Μέσα στην πλούσια βλάστηση οι κοπέλες μαζεύανε λουλούδια. Το δάσος αντηχούσε χαρούμενα τραγούδια, και ο ήχος από τα νερά των πηγών γινόταν ένα με τα γέλια των κοριτσιών. Η Περσεφώνη είδε μακριά έναν λευκοκίτρινο νάρκισσο. «Τι όμορφος!» είπε στην Κυάνη. «Θα τον πλέξω στο στεφάνι μου!» Οι κοπέλες πλησίασαν το άνθος με χορευτικά παιχνιδίσματα, μεθυσμένες από την ομορφιά της φύσεως. Μα, αλίμονο, προτού προλάβει η Περσεφώνη να κόψει το άνθος άνοιξε η γη, κι αναπήδησε ο Πλούτων, ο θεός του Κάτω Κόσμου. Αρπαξε την Κόρη, παρά τις προσπάθειες της Κυανής να την κρατήσει. Έτσι ο Πλούτων οδήγησε την Περσεφώνη στο χρυσό άρμα του, και κίνησαν για το Βασίλειο του Κάτω Κόσμου!

Στο δάσος τα γέλια των Νυμφών γινήκανε θρήνοι, που με την ηχώ

σε η Κυάνη. «Τουλάχιστον δεν θα χάσω τα αγνάκια! τους». κι όλο έτρεχε, ως που φτάσανε στις Συρακούσες! Εκεί ο Πλούτων σχίζοντας την γη κατέβηκε στο βασίλειό του, παίρνοντας μαζί την Περσεφώνη.

Η αφοσιωμένη Κυάνη, παρέμεινε έξω από τις Πύλες του Αδη, κλαίγοντας που δεν μπόρεσε να βοηθήσει την φίλη της. Τα δάκρυά της σχημάτισαν πηγή που έρρεε μέσα στο χάσμα που είχε σχηματίσει το Αρμα του Πλούτωνα. Οι Θεοί την λυπήθηκαν, και την μετέτρεψαν σε πηγή.

Η πηγή «Κυάνη» στην Σικελία λατρεύτηκε για πολλούς αιώνες. Ο θρυλικός Ηρακλής, μετά τούς άθλους του επισκέφτηκε την Σικελία και καθιέρωσε την λατρεία της. Δίδαξε τούς κατοίκους πως να τελούν λαμπρές τελετές προς την Κόρη και εορτές με θυσία στα νερά της Κυανής. Και οι Νύμφες για να ξεκουράσουν τον Ηρακλή από το πολύκοπο ταξίδι του γέμισαν την Σικελία ιαματικές πηγές.

Η ιστορία όμως δεν τελειώνει ε-

δώ! Η Θεά Δήμητρα, έμαθε τα άσχημα νέα και άρχισε μία αδιάκοπη περιπλάνηση, προς αναζήτηση της Περσεφόνης. Μεταμορφωμένη σε γριά για να μην την αναγνωρίσουν, πήγαινε σε πόλεις και χωριά, ρωτώντας μήπως είδε κανείς την μονάκριβη κόρη της. Περιπατούσε μέρα-νύχτα, μα κανείς δεν είχε δει, κανείς δεν είχε ακούσει. Ως που έφτασε αποκαρδιωμένη στην Ελευσίνα. Κάθισε να ξεκουραστεί στο «Παρθένιο Φρέαρ» (πηγάδι), κάτω από μίαν ελιά. Τέσσερις αρχοντοπούλες την είδαν αποκαμωμένη και πλησίασαν. Την καλέσανε στο παλάτι του βασιλιά πατέρα τους, όπου την καλοδέχτηκε το βασιλικό ζεύγος, ο ξακουστός Κελεός και η γυναίκα του, Μετάνειρα. Της δώσανε να πιει Κυκεώνα -ένα θρεπτικό ρόφημα- και της αναθέσανε να γίνει η τροφός του μικρού παιδιού του ζεύγους, του Δημοφώντος.

Η Δήμητρα, ευγνώμων από την φιλοξενία, θέλησε να κάνει τον μικρό Δημοφώντα αθάνατο. Έτσι, κρυφά από τα μάτια των θνητών φύσαγε πάνω στο παιδί πνοές θεϊκές, τον άλειβε με αμβροσία και την νύχτα τον έβαζε πάνω στην φωτιά. Η Μετάνειρα, εντυπωσιασμένη από την ανάπτυξη του παιδιού, κάποιου βράδυ παραφύλαξε την τροφή και το παιδί. Εκπληκτη με όσα είδε, βγήκε από την κρυψώνα της και ρώτησε την Δήμητρα-τροφό ποια είναι.

Αμέσως η Θεά, από καλοσυνάτη γριούλα πήρε την αληθινή μορφή της. Ένα εκτυφλωτικό φως την περιέβαλλε, κι είπε στην άναυδη Μετάνειρα: «Είμαι η Θεά Δήμητρα!» Προς τιμήν της, ο βασιλιάς Κελεός έφτιαξε έναν Ναό πάνω από το «Καλλίχορο φρέαρ», σε τοποθεσία που η Δήμητρα του υπέδειξε. Η Θεά Δήμητρα ήτανε τόσο λυπημένη για τον χαμό της κόρης της, που η γη δεν κάρπιζε. Ήρθε μία εποχή ξηρασίας και λοιμοί μαστίζανε τούς ανθρώπους.

Μα η Δήμητρα ήτανε ανένδοτη σε Θεούς κι ανθρώπους, αν δεν έπαιρνε πίσω την Περσεφώνη.

* Σάιλοκ

Στον Εμπορο τής Βενετίας τού Σέξπιρ, ο τοκογλύφος Σάιλοκ χρεώνει κάποιον νέο ένα κομμάτι τής σάρκας του για τόκο. Η πολιτειακή κυβέρνηση τής ΝΝΟ, που δεν γνωρίζει πια αν πηγαίνει ή έρχεται, αποφάσισε να χρεώνει το αίμα που προσφέρουν οι αιμοδότες για μεταγγίσεις σε αυτούς που το έχουν ανάγκη. Αυτή η αδιάστακτη κυβέρνηση αγνοεί το βιβλικό δωρεάν λάβατε, δωρεάν δώσετε και κάνει εμπορεύσιμο είδος

το αίμα, που δεν κατασκευάζεται σε εργοστάσια.

Για να δικαιολογηθεί ο υπουργός Υγείας, Τζον Ντέλα Μπόσκα, λέει ότι δεν θα πληρώνουν οι ασθενείς το αίμα, αλλά τα ιδιωτικά νοσοκομεία! Μάς κοροϊδεύουν κιόλας.

* Δημοσκοπήσεις

Ούτε η παγκόσμια οικονομική κρίση, ούτε η προοπτική αύξησης τής ανεργίας και ελλειμματικού πρϋπολογισμού μπόρεσαν να μειώσουν τη δημοτικότητα τής ομοσπονδιακής κυβέρνησης και τού πρωθυπουργού Κέβιν Ραντ. Σύμφωνα με δύο δημοσκοπήσεις οι Λίμπεραλ βρίσκονται 10% πίσω από τους Εργατικούς και δεν υπάρχει φως ακόμη στο λούκι τής αντιπολίτευσης.

Ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ είναι ικανότατος, αλλά όσο είναι δέσμιος των υπολειμμάτων τού Χάουαρντ δεν θα μπορέσει να κλείσει την ψαλίδα. "Ευτυχώς", είπατε εσείς οι αδιόρθωτοι Εργατικοί;

* Καλό!

Είναι δυο φίλοι και περπατούν στον δρόμο. Ενώ περπατούν, περνά από μπροστά τους ένας μαύρος. Ο ένας από τους δύο σκύβει το κεφάλι και φτύνει τον μαύρο. Ο μαύρος με απορία φεύγει. Μένουν οι δυο φίλοι μόνοι.

- Μα τι έκανες εκεί; Είσαι ρατσιστής!

Κι ο άλλος:

- Δεν είμαι εγώ ρατσιστής, αυτός είναι μαύρος!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Ο λιμός είναι η μεγάλη πείνα που οφείλεται σε έλλειψη τροφίμων. Είναι αρχαία ελληνική λέξη, με παράγωγα το λιμοκτονώ (= πεθαίνω από ασιτία) και τη λιμοκτονία.

Ο λοιμός είναι μολυσματική ασθένεια, που μπορεί να πάρει διαστάσεις επιδημίας και να είναι θανατηφόρα, όπως ο λοιμός που έπληξε την αρχαία Αθήνα στη διάρκεια του Πελοποννησιακού Πολέμου. Είναι και αυτή αρχαία ελληνική λέξη, με παράγωγα το ουσιαστικό λοίμωξη (= εισβολή παθογόνων μικροβίων στον οργανισμό, π.χ. συμπτώματα πνευμονικής λοίμωξης) και το επίθετο λοιμώδης, που χρησιμοποιείται σε φράσεις όπως λοιμώδης μονοπυρήνωση και λοιμώδη νοσήματα.

* ΣΤΑΘΗΣ Σ.

Πίσω Γορίλλεες! Οι Τράπεζες μισθώνουν «κυνηγούς κεφαλών», δηλαδή κυνηγούς οφειλετών για να μαζεύουν από τον κόσμο καθυστερούμενες δόσεις δανείων κι άλλα χαράτσια. Με δασύτριχο και δυσώδη τρόπο, οι κανίβαλοι αυτοί πιέζουν, απειλούν κι εκθέτουν ανθρώπους σωρηδόν για τα χρέη τους. Χειρότεροι κι από τοκογλύφους, εμφανίζονται στο οικογενειακό κι εργασιακό περιβάλλον των θυμάτων τους, στις γειτονιές και τα διαπομπεύουν- η λαϊκή άμυνα απέναντι σε τέτοια κοράκια είναι ηθικώς επιβεβλημένη. Γιαούρτωμα, τουλάχιστον. Όχι τόσο από τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους, όσον από τους γείτονες, φίλους, συγγενείς, συναδέλφους (ωραίες λέξεις)...

